

24 ώρες στη νεοσύστατη Θερινή Ακαδημία Μουσικής Σπετσών

Η νεοσύστατη ακαδημία ξεκίνησε τον κύκλο μαθημάτων της για πρώτη χρονιά, εγκαινιάζοντας, μετά από τριάντα οκτώ χρόνια παύσης, μια νέα εκπαιδευτική πρόταση. Η LiFO κατέγραψε τη δεύτερη μόλις μέρα λειτουργίας της.

Συντάκτης: Χρήστος Παρίδης

Καθώς πλησιάζαμε το κεντρικό κτίριο Α, εκεί όπου κάποτε στεγάζονταν όλες οι κεντρικές δραστηριότητες και οι τάξεις της Αναργυρείου και Κοργιαλενείου Σχολής Σπετσών, του φημισμένου σχολείου που ίδρυσε το 1927 ο μεγάλος ευπατριδής και ευεργέτης των Σπετσών Σωτήριος Ανάργυρος, ο ήχος ενός φλάουτου διαχεόταν ανάμεσα στα πεύκα, δημιουργώντας μια αίσθηση απόκοσμη. Ένα ευφρόσυνο αίσθημα που απαιτούσε ησυχία και σεβασμό από πλευράς μας, ώστε να μη διαταράξουμε τη μυσταγωγία της στιγμής.

Παράλληλα, τα τζιτζικια έδιναν το δικό τους ρεσιτάλ καλοκαιρινών ήχων, ενώ, αν προσθέταμε την αφόρητη ζέστη, αυτό που αποκαλούμε «ελληνικό καλοκαίρι», είχαμε την απολύτως ολοκληρωμένη εικόνα του.

Καθίσαμε, λοιπόν, στο καφέ-εστιατόριο *The Magus*, φόρο-τιμής στον «Μάγο», το θρυλικό βιβλίο του Φόουλς, που πέρασε κάποτε από εδώ με την ιδιότητα του καθηγητή αγγλικών και γράφει την ιστορία του με φόντο το νησί και τη σχολή, και απολαύσαμε, εκτός από τα πιάτα του, την κουβέντα με ενδιαφέροντες και παθιασμένους ανθρώπους, κάποιους παλιούς αποφοίτους που έβαλαν στόχο ζωής τη διαφύλαξη της φήμης του παλαιού εκπαιδευτηρίου.

Ήταν η δεύτερη ημέρα λειτουργίας της Διεθνούς Θερινής Μουσικής Ακαδημίας που ξεκίνησε τον κύκλο μαθημάτων της για πρώτη χρονιά, εγκαινιάζοντας, μετά από τριάντα οκτώ χρόνια παύσης, μια νέα πρόταση εκπαιδευτικής φύσεως, αναβιώνοντας τη μεγάλη παράδοση του φημισμένου σχολείου. Επρόκειτο για ένα πρότυπο γυμνάσιο και λύκειο που για περισσότερο από μισό αιώνα πρόσφερε δευτεροβάθμια εκπαίδευση υψηλού επιπέδου στα πρότυπα των βρετανικών boarding schools, όπως το Ίτον και το Χάρου, το οποίο έχει πάψει να υφίσταται από το 1983.

Σήμερα, ως ιδιοκτησία του Ιδρύματος Αναργυρείου & Κοργιαλενείου Σχολής Σπετσών, διατηρεί τόσο τις κτιριακές του εγκαταστάσεις, χτισμένες επάνω στην παραλία, λίγα μέτρα από τη θάλασσα, όσο και τους κήπους του σε άριστη κατάσταση.

Ωστόσο, όλα αυτά τα χρόνια, από τη διακοπή λειτουργίας του και μετά, χρησιμοποιείται για συνέδρια και κάποιες γενικότερες εκπαιδευτικές δράσεις και κατασκηνώσεις για παιδιά σχολικής ηλικίας. Οι απόφοιτοί του, που συνήθως απαρτίζουν το διοικητικό συμβούλιο, το οποίο διορίζει ο εκάστοτε υπουργός παιδείας, προσφέρουν συνήθως διεκπεραιωτικού χαρακτήρα υπηρεσίες, οπότε είναι ίσως η πρώτη φορά που μια πρωτοβουλία τους πήρε σάρκα και οστά, βάζοντας τα θεμέλια για κάτι που ευελπιστούν να γίνει σταθερός θεσμός.

Το δεκαήμερο πρόγραμμα θερινών masterclasses για φοιτητές μουσικής και νέους επαγγελματίες ηλικίας 18-28 σε αυτό το ιδανικό περιβάλλον –γιατί αυτό εννοούμε όταν λέμε Ακαδημία Μουσικής– έχει πετύχει ήδη να προσελκύσει νέους μουσικούς.

Το δεκαήμερο πρόγραμμα θερινών masterclasses για φοιτητές μουσικής και νέους επαγγελματίες ηλικίας 18-28 σε αυτό το ιδανικό περιβάλλον γιατί αυτό εννοούμε όταν λέμε Ακαδημία Μουσικής έχει πετύχει ήδη να προσελκύσει νέους μουσικούς.

Η πρωτοβουλία αυτή ανήκει στην κ. Λένη Κονιαλίδη, Ελβετή στην καταγωγή και σύζυγος Έλληνα της διασποράς, μια γυναίκα που, απ' ό,τι φαίνεται, στη ζωή της πάντα έβαζε στόχο να ενώνει τους ανθρώπους για το κοινό καλό και με δημιουργικό σκοπό. Ήταν αυτή που για επί μία δεκαετία αγωνίστηκε να στεριώσει η Ελληνοτουρκική Ορχήστρα Νέων, οι αντικειμενικές δυσκολίες, όμως, και τα εμπόδια και από τις δύο πλευρές ακύρωσαν τον αγώνα της.

Ευτυχώς, δεν συνέβη το ίδιο με την περίπτωση της Ακαδημίας Μουσικής Σπετσών, στόχο που αρχικά κράτησε κρυφό. Όταν πριν από πολλά χρόνια πέρασε έξω από τα παροπλισμένα κτίρια, έμεινε εκστασιασμένη από την εικόνα του παλιού μεγαλείου και σκέφτηκε ότι μόνο υπέροχες μουσικές έπρεπε να ακούγονται εκεί. Επικοινωνήσε με το ίδρυμα και ενώ οι παλιότερες διοικήσεις δεν ενδιαφέρθηκαν, η επιμονή και η πίστη της στο όραμά της έπεισαν το τωρινό Δ.Σ. (με πρόεδρο τον Πέτρο Πετρακόπουλο και αντιπρόεδρο τον Γιώργο Κωστελένο), το οποίο προχώρησε στην υλοποίησή του.

Το όλο εγχείρημα προχώρησε και χάρη σε μια άλλη κυρία, που επίσης πίστεψε στον συγκεκριμένο στόχο, τη διευθύντρια του Ιδρύματος, Ζωή Παπαδάκη, και στους χορηγούς, που ενίσχυσαν οικονομικά το πολυδάπανο πρότζεκτ.

Το βράδυ της άφιξής μας παρακολουθήσαμε το κονσέρτο που έδωσαν στον χώρο εκδηλώσεων του κτιρίου Γ' οι μουσικοί που απαρτίζουν το διδακτικό προσωπικό της Ακαδημίας, όλοι τους εξαιρετικοί καλλιτέχνες, ο καθένας στο είδος του.

Δεν είναι τυχαίο το ότι ο τρομπονίστας Τζέιμι Γουίλιαμς, Αμερικανός που ζει εδώ και χρόνια στο Βερολίνο, πριν αρχίσει να ερμηνεύει τη διάσημη *Morceau symphonique op. 88* του Αλεξάντρ Γκιλιμάν, είπε με ειλικρινή συγκίνηση: «Σε εποχές τόσο δύσκολες όσο αυτές που ζούμε, που όλα ακυρώνονται ή αναβάλλονται, που οι περισσότεροι έχουν χάσει την ελπίδα τους, ένας άνθρωπος έκανε τα πάντα ώστε να γίνει πραγματικότητα ένα όνειρο. Αυτό το όνειρο το οφείλουμε στη Λένη Κονιαλίδη». Μια δημόσια έκφραση ευχαριστίας που χειροκροτήθηκε με ενθουσιασμό απ' όλους.

Άλλωστε, ήταν σαφές ότι παρακολουθήσαμε μια βραδιά υψηλού μουσικού επιπέδου, αποδεικνύοντας ότι οι επιλογές της σε ανθρώπινο δυναμικό είχε στεφθεί με απόλυτη επιτυχία. Πιάνο, το οποίο να σημειωθεί ότι ήταν το προσωπικό του Ανάργυρου, έπαιξαν η Μαρία Παπαπετροπούλου, η Άι Μοτάσι, ο Λεό Μολ και ο Θάνος Μαργέτης, φλάουτο η Ναταλία Γεράκη, βιολί ο Μπαρτέκ Νιτσιόλ, βιολοντσέλο ο Ντένις Σεβερίν και λυρικό τραγούδι ο Μαρτσίν Χαμπέλα.

Προθέρμανση με τις μαθήτριές της έκανε και η Ναταλία Γεράκη, φλαουτίστρια που ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Στουτγάρδης, όταν την πετύχαμε σε μία από τις ωραιότερες αίθουσες όπου μπορεί να κάνει κανείς μάθημα, με τα πεύκα σχεδόν να μπαίνουν μέσα από τα παράθυρα και το μπλε της θάλασσας να απέχει ελάχιστα μέτρα.

Ο Χαμπέλα, γεννημένος στην Πολωνία, με σοβαρές σπουδές στη Γαλλία και αλλού, μιλάει και ελληνικά και την επομένη ξεκίνησε το μάθημά του στον κήπο, ανάμεσα στα πεύκα, με ασκήσεις τοποθέτησης όχι μόνο της φωνής αλλά και του σώματος.

Οι μαθητές ακολουθούν και μαθήματα τεχνικής Alexander, αναγκαία για τις απαιτήσεις των πολύωρων προβών των περισσότερων μουσικών οργάνων. Προθέρμανση με τις μαθήτριές της έκανε και η Ναταλία Γεράκη, φλαουτίστρια που ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Στουτγάρδης, όταν την πετύχαμε σε μία από τις ωραιότερες αίθουσες όπου μπορεί να κάνει κανείς μάθημα, με τα πεύκα σχεδόν να μπαίνουν μέσα από τα παράθυρα και το μπλε της θάλασσας να απέχει ελάχιστα μέτρα.

Το δεκαήμερο πρόγραμμα θερινών masterclasses για φοιτητές μουσικής και νέους επαγγελματίες ηλικίας 18-28 σε αυτό το ιδανικό περιβάλλον –γιατί αυτό εννοούμε όταν λέμε Ακαδημία Μουσικής– έχει πετύχει ήδη να προσελκύσει νέους μουσικούς, οι οποίοι έγιναν δεκτοί από τους καθηγητές μέσω βιντεοακροάσεων σε τέσσερα όργανα (βιολί, τσέλο, φλάουτο και τρομπόνι) αλλά και στο τραγούδι.

Αν περίπου το 1/3 απαρτίζεται από μαθητές από την Ελλάδα, τα υπόλοιπα τριάντα οκτώ παιδιά προέρχονται από περισσότερες από δέκα χώρες, από την Ουκρανία και τη Σλοβενία έως τη Γαλλία, την Ιταλία και τις ΗΠΑ.

Στη συζήτηση που είχαμε με την κ. Κονιαλίδη, μας είπε: «Εμένα, ακόμα περισσότερο και από την ίδια την Ακαδημία, με ενδιαφέρει να γνωρίζονται τα παιδιά, να μη χρειάζεται να τρέχουν έξω, να μπορούν να κάνουν εδώ μαθήματα υψηλού επιπέδου. Είπαμε να βάλουμε ηλικιακό όριο, 18-28. Ήρθε και μια μαθήτρια δεκαέξι χρονών, με τη μαμά της. Δεν περίμενα να έρθουν τόσο νέοι άνθρωποι. Η αλήθεια είναι ότι πολύ δύσκολα συναντάς τέτοιους δασκάλους αν δεν ταξιδεύσεις. Σκοπεύουμε να δημιουργήσουμε σύλλογο φίλων της Ακαδημίας και θα έχουμε μια επιτροπή. Εγώ δεν εμπλέκομαι στο καλλιτεχνικό μέρος, οι δάσκαλοι εγκρίνουν τους μαθητές, δεν θέλω να ανακατευτώ σε αυτό. Σχεδιάζουμε να φέρουμε σπουδαίους μουσικούς για να κάνουν διαλέξεις. Αλλά, πάνω απ' όλα, όπως σου είπα, θέλω να κάνουν φίλιες τα παιδιά μεταξύ τους, αυτό με ενδιαφέρει πολύ».

Το βράδυ της άφιξής μας παρακολουθήσαμε το κονσέρτο που έδωσαν στον χώρο εκδηλώσεων του κτιρίου Γ οι μουσικοί που απαρτίζουν το διδακτικό προσωπικό της Ακαδημίας, όλοι τους εξαιρετικοί καλλιτέχνες, ο καθένας στο είδος του.

Η κ. Παπαδάκη συμπλήρωσε: «Ο στόχος είναι να γίνει θεσμός και να διευρύνουμε τη διάρκειά του. Από του χρόνου θα προσθέσουμε τον κλασικό χορό. Φέτος δημιουργήσαμε για τα παιδιά των Σπετσών ένα μάθημα μύησης στη μουσική. Το ενδιαφέρον είναι τεράστιο, σχεδόν ξεπέρασε το όριο που είχαμε υπολογίσει, συγκεντρώθηκαν πενήντα παιδάκια μέχρι δώδεκα χρονών. Ενδιαφέρθηκαν και κάποια 14χρονα που τελικά βάλουμε ως ακροατές στα κανονικά μαθήματα. Η τοπική κοινωνία του χρόνου θα δει τα αποτελέσματα και θα ενδιαφερθεί ακόμα περισσότερο».

Το βράδυ της άφιξής μας παρακολουθήσαμε το κονσέρτο που έδωσαν στον χώρο εκδηλώσεων του κτιρίου Γ οι μουσικοί που απαρτίζουν το διδακτικό προσωπικό της Ακαδημίας, όλοι τους εξαιρετικοί καλλιτέχνες, ο καθένας στο είδος του.

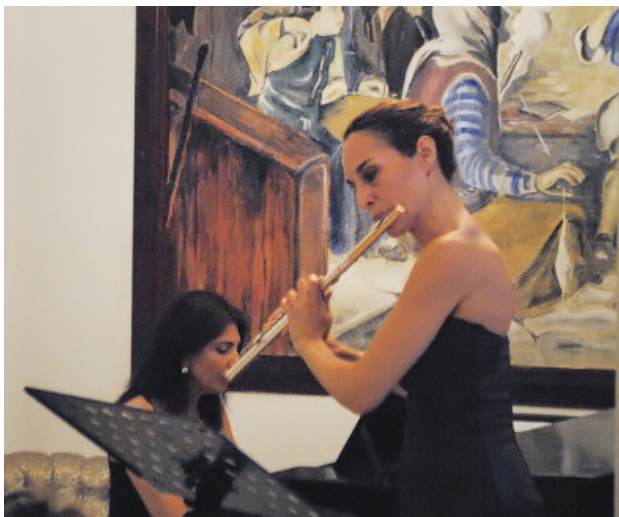
Στο μεταξύ, ανακοινώθηκε από την περιφέρεια η αναπαλαίωση του αρχοντικού του Ανάργυρου στο κέντρο της Χώρας, πάνω από την Ντάπια, και η μετατροπή του σε πολιτιστικό κέντρο. Παράλληλα, στις 10 Ιουλίου εγκαινιάστηκε στους χώρους της σχολής έκθεση αφιερωμένη σε έναν σπουδαίο απόφοιτό της, τον Ιάννη Ξανάκη, ο οποίος, όπως λέει και η κ. Κονιαλιδη, στην τραπεζαρία της Αναργυρείου άκουσε πρώτη φορά Μπετόβεν.

Με αφορμή τα είκοσι χρόνια από τον θάνατό του και εν όψει των εκατό χρόνων από τη γέννησή του, που θα γιορταστούν το 2022, διοργανώνεται η αναδρομική έκθεση «XXX = Xenakis3: ο μουσικός, ο μαθηματικός, ο μηχανικός», με σπάνιο υλικό από τη ζωή και το έργο του σπουδαίου διεθνούς Έλληνα συνθέτη: περισσότερα από εβδομήντα εκθέματα και τεκμήρια, όπως χειρόγραφα, βιβλία, ανάπτυπες φωτογραφίες, σχέδια, παρτιτούρες, ηχογραφήσεις και βίντεο που προέρχονται από τη συλλογή της Μουσικής Βιβλιοθήκης «Λίλιαν Βουδούρη».

Καθώς η Ακαδημία έχει τη στήριξη του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, στις 15 Ιουλίου, στο ανοιχτό αμφιθέατρο, κλιμάκιο της Καμεράτας θα παρουσιάσει μια βραδιά αφιερωμένη στον Βιβάλντι, με σολίστ μαθητές και καθηγητές, σαν ένα είδος επιβράβευσης της σοβαρής προσπάθειας που έχει επιτευχθεί.

Ένας από αυτούς, ο 28άχρονος βιολονίστας Ντιμίτρι Σερεμπένικοβ, μου μίλησε για τη μέχρι τώρα εμπειρία του: «Έψαχνα μια ευκαιρία για ένα σεμινάριο ειδικά με τον κ. Ντισιόλ και είμαι ευτυχής που βρέθηκε αυτό. Έχει, βέβαια, πολλή ζέση στις Σπέτσες, δεν μου έχει τύχει κάτι παρόμοιο, αλλά είναι φανταστικά. Για έναν καλλιτέχνη έχει μεγάλη σημασία το περιβάλλον, που πρέπει να σε εμπνέει, και αυτό είναι ιδανικό. Μπορούμε να δουλέψουμε περισσότερο και να κάνουμε πολλά, τέτοια μέρη είναι πολύ καλά για masterclasses. Εγώ εργάζομαι σε ορχήστρα στη Ζυρίχη, αλλά πρέπει να μη σταματάς να εξελίσσεσαι, να προοδεύεις. Ένας μουσικός δεν νοείται να μην προπονείται, επειδή εργάζεται σε μια ορχήστρα. Πρέπει να εξελίσσεται, γιατί, αν δεν το κάνει, σε πέντε με δέκα χρόνια δεν θα έχει τίποτα να προσφέρει, δεν θα μπορεί να δουλέψει».

Τα ίδια περίπου υποστήριξε και ο μόλις είκοσι ενός χρονών Ζιζίν Ζανγκ από το Πεκίνο, που ζει πια στη Ζυρίχη: «Είναι εκπληκτικός δάσκαλος και επειδή έχω να περάσω έναν διαγωνισμό τον Σεπτέμβρη, είναι μια καλή ευκαιρία να προετοιμαστώ εδώ. Είναι πάντα υπέροχο να εργάζεσαι μαζί με άλλους συνομηλίκους σου, καθώς ένας μουσικός οφείλει να εξελίσσεται».

Η φλαουτίστρια Ναταλία Γεράκη.

Πάντα στο θαυμάσιο περιβάλλον του κήπου, όπου όλοι θέλουν να περνάνε όσο πιο πολύ από τον ελεύθερο χρόνο τους γίνεται, συνάντησα και δύο ελληνόπουλα που μαθαίνουν τρομπόνι. Ο εικοσάχρονος Χρήστος Νικηφόρος από την Κέρκυρα μου εξήγησε ότι, λόγω Covid, είχε μείνει αδρανής και χρειαζόταν ένα κίνητρο, και η Ακαδημία αποτέλεσε το ιδανικό ερέθισμα για να αρχίσει ξανά να μελετάει, συμπληρώνοντας: «Είναι πάρα πολύ σημαντικό για μένα να βρίσκομαι εδώ και να κάνω μάθημα με έναν διεθνούς φήμης δάσκαλο».

Ο 25άχρονος Κωνσταντίνος Παπανίκος, σπουδαστής μουσικής στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, είπε: «Το κίνητρο να δουλέψω με έναν καθηγητή ο οποίος έχει καριέρα και μεγάλη εμπειρία πάνω στη διδασκαλία, οπότε μπορεί να μου κάνει τη ζωή πιο εύκολη, ήταν το βασικό κίνητρο για τη συμμετοχή μου στην Ακαδημία. Επίσης, η έκθεση είναι πολύ σημαντική, μπροστά του και γενικότερα. Έχω ξανακάνει σεμινάρια, αλλά είναι η πρώτη φορά που είναι τόσο έντονο, και από πλευράς διάρκειας και από πλευράς δραστηριότητας. Ο Τζέμι Ουίλιαμς είναι πρόθυμος να μας βοηθήσει και να μας μεταδώσει την εμπειρία του, δεν θα μπορούσε να ήταν καλύτερα».

Λίγο πιο πέρα, ο ίδιος ο Τζέμι αφήνει για λίγο τη συνομιλία που έχει μέσω του λάπτοπ και μου λέει: «Όταν ήμουν στην ηλικία τους ονειρευόμουν να είμαι στη θέση που βρίσκομαι αυτήν τη στιγμή ως ενήλικας. Είμαι σαν εκείνο το παιδί που δεν έχει αλλάξει. Ταξιδεύω ανά τον κόσμο και βοηθάω μουσικούς που έχουν τις αγωνίες που είχα κάποτε κι εγώ. Και μπορώ να βοηθήσω, επιταχύνοντας τις διαδικασίες, γιατί ακόμα ζω το όνειρο».

Η Ακαδημία είναι νέα, υπάρχουν οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί και ακόμα δεν έχει γίνει γνωστό το μέρος. Τώρα που βρίσκομαι εδώ και βλέπω τις εγκαταστάσεις, που μπορώ να ξεκουραστώ στην παραλία, είμαστε μέσα στη φύση, όλα είναι τόσο κοντά, κάτω από τα δέντρα, είναι ιδανικό μέρος για μάθημα! Προτείνω σε όλους αυτό το μέρος, έναν οργανισμό που συγκεντρώνει παγκοσμίως φήμης καλλιτέχνες για εννιά μέρες, που είναι πολύ για τέτοιου είδους σεμινάρια. Μου αρέσει που μου ζήτησαν να κάνω ό,τι θέλω χωρίς βιασύνη, όλα όσα προτείνω. Μου είπαν ότι στις ελληνικές μουσικές σχολές ο καθηγητής λέει στους μαθητές ακριβώς πώς να παίξουν. Όπως συμβαίνει παντού, κάθε γονέας θέλει το παιδί του να κάνει κάτι όπως εκείνος το αντιλαμβάνεται. Οι δυο μου μαθητές είναι υπέροχοι και, όπως όλοι, έχουν τις αδυναμίες και τα προτερήματά τους. Ανέφερους το ταλέντο. Αλλά τι ακριβώς είναι το ταλέντο; Δεν έχει σημασία από πού είσαι και ποιο είναι το ταλέντο σου. Σημασία έχει να είσαι φυσικός, να είσαι δημιουργικός και να έχεις το σωστό τάιμινγκ. Εγώ τους αφήνω να είναι δημιουργικοί, τους θέτω ερωτήματα, "άκουσες πώς άργησες;", "άκουσες ότι έπαιξες δυνατότερα από τον άλλον;". Προσπαθούμε να μιλήσουμε την ίδια γλώσσα. Γιατί να τους πω πώς θα παίξουν, δεν είναι αυτό που αρέσει σ' εμένα. Είναι ενήλικοι, δεν θα τους "ταΐσω", περισσότερο θα τους θέσω ερωτήματα. Θέλω να ακούσω την καλύτερη εκδοχή σου, όχι μία του εαυτού μου».

Τελευταίο συνάντησα τον εκπληκτικό τσελίστα Ντένις Σεβερίν και απέσπασα μερικές κουβέντες σχετικά με την εμπειρία του στην Ακαδημία: «Καταρχάς, για μένα είναι φανταστικό το ότι γίνεται αυτό το masterclass στην Ελλάδα, μια χώρα με αυτό το πολιτιστικό παρελθόν, έναν από τα σημαντικότερους πολιτισμούς στον κόσμο. Και για την κλασική μουσική είναι εξαιρετικό το ότι συμμετέχουν καλλιτέχνες από ολόκληρο τον κόσμο.

Ο τρομπονίστας Τζέιμι Γουίλιαμς.

Επιπλέον, είναι υπέροχο να βρίσκεσαι στις Σπέτσες, σε αυτό το μοναδικό περιβάλλον, με αυτά τα κτίρια. Ό,τι καλύτερο για εμάς, με τη θάλασσα δίπλα μας, καλό φαγητό, ωραίους ανθρώπους. Είναι, βέβαια, πολύ ζεστά, αλλά έτσι είναι πάντα τον Ιούλιο στην Ελλάδα.

Η οργανωτική ομάδα είναι επίσης πολύ αποδοτική και αν σκεφτεί κανείς ότι είναι η πρώτη τους χρονιά, έχουν ολοκληρώσει τεράστιο όγκο δουλειάς. Είναι όλα τέλεια σχεδιασμένα στο 99%, εκτός από πολύ μικρά προβλήματα, που βρίσκουμε πάντα τη λύση τους. Ακούνε τις συμβουλές μας, ρωτάνε τη γνώμη μας και δίνουν προσοχή σε ό,τι έχουμε να προτείνουμε. Μοιράζονται τις δικές μας εμπειρίες και νομίζω ότι, δεδομένου ότι τώρα ξεκινάει, είναι ήδη μια μεγάλη επιτυχία. Οι τάξεις του τσέλο είναι γεμάτες με μαθητές από πολλές χώρες. Θα συνεχιστεί η επιτυχία αυτή και νομίζω ότι η Ακαδημία έχει μπροστά της ένα σπουδαίο μέλλον».